

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

Any II.—TARRAGONA, 15 Novembre de 1914.—Núm. 69.

BIBLIOTECA PUBLICA
TARRAGONA
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Méndez Núñez, 6, baixos

Els treballs se publiquen baix la
responsabilitat de llurs autors.
No's retornen els originals.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre 1'50 ptes.
Anuncis, a preus convencionals.

En el Congrés espanyol s'ha manifestat la plena voluntat nacional en lo tocant a nostra intervenció en la qüestió armada de'Europa.

Tots els partits, a excepció del radical, han abrogat per la NEUTRALITAT ESPANYOLA. Nosaltres, pacifistes de sempre i que en son dia ens mostrarem neutrals en l'afer actual, ens alegrem, amb la mes gran emoció del cor, d'aquest sentiment unànim d'Espanya.

¡Visca la pau i, per consegüent, la NEUTRALITAT!...

El trust de la llum a Tarragona (*)

L'acaparament per una potentíssima companyia de l'energia i fluit elèctric aixís com del gas de l'alumbrat a Tarragona, ha portat les conseqüències qu'eren de preveure; xó es, les conseqüències d'un abús intolerable.

Per una banda, un servei deficientíssim; en regla general per lo que toca a l'electricitat, llum dèbil, o gens, o intermitències a l'estil dels fasos, deslluïnt la vistositat de la capital durant la nit, fins a l'extrem de que sovint adquireix l'aspecte de població del ordre mes infim i portant als establiments un perjudici greússim, ja que molts d'ells al faltals-hi la llum elèctrica han de restar amb l'establiment a les fosques perque la companyia usant d'una sobèrnia fastidiosa els ha tret el comptador del gas, del qual se servien avans, i deixant-els sens medis de servir-se-n.

Son inútils totes quantes reclamacions justes se'li fan, si an ella no li vé amb ganas d'admetre-les, i aquí tenim industrial amb un motor elèctric per al llur servei de fabricació i quin li porta un gasto triplicat d'energia per culpa del comptador que no funciona amb regularitat, cosa, aquesta, provada amb procediments tècnics.

De res ha servit que al consumidor li hagin obligat a firmar un contracte per duplicat, si an ell, no li han deixat copia, i com a conseqüència d'ignorar quins son llurs compromisos i quins els de la companyia, avui se troba apurat per que no sab com obrar davant d'una nova exigència. Se li obliga baix l'amenaça de pendre-li la llum, a que aboni 4'50 pts. per reconeixement del comptador elèctric i 0'50 al mes en concepte de lloguer.

I fins aquí no fora res si no s'apropés lo que'n podriem dir una catástrofe. La companyia ha demanat autorització per a elevar fins un 50 per 100 els preus actuals del fluit i l'energia en casos extraordinaris (?). I aquí vé la catástrofe.

No parlarem del perjudici que reportaria als que se surten de la electricitat com a medi d'alumbrament, per estar a la vista de tots; volem referir-nos als que de l'energia elèctrica n'han fet la força motriu per a llurs petites industries.

Se toquen els industrials modestos de Tarragona que han perfeccionat sa producció per aparatos mecànics moguts elèctricament arribant a fer la ma d'obra mes barata i competint amb cases forasteres i que amb l'aument que's proposa els hi deix sens efecte lo millorament que iniciaven.

Altres n'hi ha que tenien acostumada a llur clientela amb el perfeccionament dels productes elaborats a màquina i que ara, al retornar a la elaboració

manual, sentiran uns efectes comercials poc agradosos.

N'hi ha d'altres que cumplien compromisos periodics d'una producció determinada a un preu limitadíssim i si es veuen precisats a suprimir el treball mecànic, a l'ensemps que no disposarán de personal idoni per a cumplir en quant a quantitat i qualitat, i tampoc podrán ressir els preus de competència.

En una paraula; amb motiu d'aquesta alça de preu en l'energia, nosaltres prevenim la mort de una bona part de les petites industries tarragonines.

Sabem que'l «Centro Industrial» se proposa fer amb l'urgència que'l cas requereix, una instancia-reclamació encaminada a impedir aquest propòsit i la qual deuen firmar totes, absolutament totes les entitats de Tarragona.

Recomanem amb tota nostra energia caliu per aquesta idea i no donguém el cas de sentar que a Tarragona s'ha perdut el concepte de la virilitat i la defença.

I per lo demés, ja sab el «Centro Industrial» que ara com sempre pot comptar amb nosaltres.

L'església del Miracle

Com a ultimátum de les discussions tingudes en aquest afer de l'enderroc de l'església del Miracle, entre el nostre Póllux i En J. Molas Sabaté, quals paraules d'aquest últim motivaren la intervenció en defença llur del nostre bon amic En Joan Ruiz Porta i que publicàrem en el darrer nombre, tenim el gust de reproduir lo que publicá el dilluns passat *La Veu de Catalunya*:

«Hem rebut una atenta lletra del nostre distingit amic senyor Ruiz Porta, arxiver de l'Ajuntament de Tarragona, la qual ve a corroborar la creença nostra, manifestada en el passat número, de que no era possible que dit senyor sigués, com varies veus ens havien assegurat, enemic de la conservació de la capella del Miracle. No era possible, en efecte, que qui com ell tant ha fet i ve fent pels prestijis de la seva ciutat, en un moment determinat canviés de conducta, i encara menys davant d'aquest cas concret; car, és justament el senyor Ruiz Porta qui proposà que'l III Congrés Excursionista, demanés que el Miracle sigués declarat Monument Nacional, junt amb la Seu de Lleida.

Nosaltres, al donar a la publicitat, amb tots els dubtes per la nostra part, el rumor que corria respecte tan estranya i inexplicable actitud, creguerem afavorir l'honorabilitat i els prestijis del senyor Ruiz Porta, qui coneixent lo que's deia, podia fer pública protesta i desmentiment.

Això és lo que avui fa el senyor Ruiz Porta en la lletra que'ns envia, i que en veritat li estimem molt: car la seva opinió, essent de qualitat, en cas de ser cert lo que's deia, podia perjudicar els interessos artístics que's tractava de defensar.

Consti, doncs, la confirmació dels nostres dubtes; ço és, que'l senyor Ruiz Porta no sols no és enemic de la conservació del Miracle, sinó que ell primer que ningú ha proposat públicament que se la declarés Monument Nacional, i que com diu en sa lletra és «un dels mes fermes apologistes del temple esmentat, i mai he tingut prou boca per a celebrar la seva importància arquitectònica, ni prou ploma per a descriure els seus grans recorts històrics». Declara, además, el senyor Ruiz Porta, no tenir res absolutament que veure amb l'articulista que's firma «Póllux», alguns dels escrits del qual, ens consta que se li havien injustament atribuït.

Creiem que aquestes declaracions són suficients per a desfer els dubtes que el rumor arribat fins a nosaltres hagués pogut fer néixer, respecte l'actitut del digníssim arxiver de l'Ajuntament de Tarragona, i notable arqueòleg, D. Joan Ruiz i Porta.»

A «El Ideal»

Nunca segundas partes fueron buenas, diu el ditxo castellà, i, a fè, qu'es una veritat com un temple.

En efecte; el vostre segon article que'ns dediqueu es desgraciadíssim. El paper que hi representeu es de lo més trist, per a no emplear altre calificatiu. Lo que heu escrit demostra d'una manera indubitable o la vostra ignorancia supina o la vostra baixa mala fè.

Posa el crit al cel titllant-nos d'enemics de tots els qui lluiten per ideals nobles, per les consideracions que sobre la guerra europea publicavem en la nostra secció de broma «Trucs», corresponent al nombre 66, es propi de gent que no solsament no sab llegir, sino que no hi véu dos dits més enllà del seu nas. Reproduir un paragraf d'un article, desvirtuant-ne l'essència amb mutilacions premeditades, per a fer-ne arma de combat, es prova de la mes palesa mala fè, impropri de periodistes sensats.

Doncs, això, es lo qu'heu fet vosaltres, senyors de *El Ideal*, en el vostre desgraciat article (2.ª parte): No ens hèu sabut llegir, i hèu mutilat un paragraf nostre, l'idea per la que'ns combatèu. Això es fer república?

Nosaltres, amb tota la bona fè esperavem el segon article amb l'ànima compungida, temerosos de veure-ns acusats d'una manera implacable (qui no s'ho havia de pensar llegint el preàmbul o sia el primer article?) d'una falta que nosaltres haguéssim comès inconscientment; però, oh, desilusió!, arriba l'instant d'explotar la bomba que'ns tenia d'anorrear políticament, ¡singular paradoxa!, queda al descobert l'estupidesa inconmensurable dels nostres detractors.

Pobra genteta de *El Ideal*!
Deu vos ampari!

EL DIABLE BÓ.

Notes de l'extranger

Coses de la guerra

Si la missió principal de l'humanitat es convertir el mon en un quartel, i de temps en temps en un gran campament, amb tota mena de màquines per matar i ferir el floret de la joventut, deixant els debils esgarrats per a procrear, si aquesta es la missió, vinga el sistema alemany.

Els prussians van establir el sistema, nou en el mon, del servei obligatori per a tothom. La majoria de les nacions europees s'han vist obligades, per defensa natural, d'adoptar el mateix sistema. Com a conseqüència han vingut els exercits permanents, cada dia mes nombrosos qu'arruïnen les nacions, arribant a la gran farsa de la PAU ARMADA que tard o aviat tenia d'acabar com ha acabat: ab guerra, ¡i quina guerra!

Ara ningú vol tenir-ne la responsabilitat: ¡Això es infantil! També els nens quan se barallen s'excusen dient: *ell ha comensat!*

La culpa de la conflagració horrenda qu'entristeix el mon la té el sistema alemany de servei mili-

(*) Retirat, per excés d'original, del número darrer.

tar obligatori, ab exercits permaments, l'oligarquia militar. El militarisme qu'ho invadeix tot i el poder personal del Kaiser.

El servei militar obligatori es una de les tantes evolucions de la mes extraordinaria de totes les rasses: de la rassa humana. Aquesta evolució costarà molta sang, molta ruina i molt dol. Mes, les evolucions de l'humanitat han sigut *sempre* amassades ab sang humana.

Enfront al sistema alemany hi ha el britànic, de Llibertat i Autonomia. La política britànica de fa ja temps,—i l'actual Govern n'es gran exemple,—creu que l'humanitat te una missió mes alta que veure-s obligada a fer de soldat i batre-s per conquerir i expoliar lentament cap un benestar mes general. Considera qu'els homes no necesiten batre-s per no degenerar, com els filòsofs alemanys han preconitzat. El sport i l'ennobliment de l'esperit humà son suficients per a evitar la degeneració. Afirmen que'l servei militar obligatori que obliga a un home a batre-s per força, es l'atentat mes gran a la llibertat individual.

La guerra actual no es tant de nacionalitats com de principis.

No som ni francòfils ni germanòfils ni britanòfils, sino espanyols i catalans per mes senyes. Pobres de nosaltres si no fiessim en nosaltres mateixos i esperessim lo qu'ens puguin ajudar o donar les Potencies estrangeres. Som catalans, diem, som fills d'aquesta terra que sempre tingué un gran respecte per la llibertat individual, que sempre fou contraria a les quintes i defensá sempre l'exercit voluntari.

Per xó ens sembla impossible que hi hagi un sol catalá qu'admiri el sistema alemany de servei militar obligatori, exercits permanents qu'arruinen, d'oligarquia militar i militarisme i poder personal dels Kaisers, altament perillós. Aquests catalans, si n'hi ha, no son ja excepcions que proben la regla, son aberracions del verdader esperit catalá.

◆ ◆ ◆

La crisi obrera (*)

El passat dimecres tingué lloc a l'Ajuntament la reunió d'entitat i forces vives convocada per l'Alcalde accidental senyor Soler, per a tractar de remeiar la falta de treball que pateixen moltes families tarragonines d'ençá de la declaració de la guerra europea. L'assistència de representants fou molt nombrosa.

Exposat pels senyors Soler i President de la Federació Obrera l'objecte de la reunió, parlaren els senyors Floresví, Zaragoza, Rabadá, Navarro, Albafull, Vallvé i Lloret. Desseguida's compregué que si béls elements obrers estaven disposats a prescindir del projecte per ells adoptat, o sia del recarrec en el lloguer dels pisos, eren decididament contraris de la prestació personal patrocinada pels senyors Albafull i Navarro. No obstant, aquests senyors insistiren en son descabellat punt de vista i allavors els obrers molt hábilment acceptaren la proposta del nostre amic senyor Lloret, d'anar a la subscripció voluntaria per barris, i pel cas que aquest medi no donés resultat, intentar la prestació personal.

Sembla que hi ha algú que ferit del seu amor propi i exasperat perque la premsa de la localitat no regoneix la seva gran mentalitat i capacitat, vol treballar per a que fracassi la subscripció voluntaria. Molt de greu ens sabria que conseguís el seu propòsit; primer, per lo que perjudicaria a la classe treballadora, i, en últim terme, per lo que's perjudicaria ell mateix, puig no som admiradors del suïcidi ni quan se tracta dels nostres enemics.

Com creiem que es obra de pau i harmonia la que s'ha de realitzar no diem res més, sens perjudici d'insistir quan convingui.

(*) Retirat del darrer número per excés d'original.

◆ ◆ ◆

Notes ciutadanes

Per la salut de la Ciutat

El Ciutadà,—que per sobre de totes les coses que entranyen el sentir públic hi posa la seva estima per la Ciutat,—avui, mes que mai, s'ha fet el supòsit de que l'actual alcalde accidental popular, o el popular alcalde accidental actual, com vulguèu, no deu ignorar, i amb mes motiu per ésser metje el senyor Soler, aquella locució, que es el primer principi de Dret públic d'aquell gran poble romà, i que diu: *Salus pópuli suprema lex est*. Se referma en aquesta creença, al veure que durant uns quants dies el nostre batlle s'ha preocupat de la qüestió relacionada amb la salut pública, fent que s'analitzessin les aigües de les fonts públiques de la Ciutat, i havent ordenat, anteriorment, que's llimpiessin els dipòsits particulars de les cases.

Indiscutiblement ha obrat molt bé el senyor Alcalde, pero per a fer-se ben bé digne de l'aplauso unànim de Tarragona, ha de tenir present de que quan una autoritat mana una cosa ha de procurar de que's compleixi, ja que per quelcom se mana. El senyor Soler va ordenar la llimpiesa dels dipòsits, i, salvant alguna ben comptada excepció, aquesta és l'hora en que encara s'ha de donar compliment a lo que va manar-se. Davant aquesta alarma que hi ha, per les probes, desgraciadament certes, de la horrible epidemia de tifus que sega tantes vides a Barcelona, per què una passivitat tan gran de la nostra primera autoritat ciutadana? Cren el senyor Alcalde que practicant-se els anàlisis de les aigües i no fentlos públics se solucionarà el problema que tant ens afecta a tots els tarragonins? Per què s'han tancat algunes fonts, quan els periòdics publiquen gazetilles que'ns diuen que l'aigua és perfectament neta de tota classe de bacil·lus infecciosos?

Convinguem altra vegada en que mes val prevenir que curar, i amb aquell acert tan axiomàtic de que *Salus pópuli suprema lex est*, enarbori l'Ajuntament la bandera de defença de la Ciutat, que avui tan abandonada es troba, i que's procuri per tots els medis imaginables que'l terrible bacil·lus d'Eberth no s'ensenyoreixi del regnat de l'aigua que abasteix la Ciutat, talment com varen proclamar la seva sobirania els tres infusoris den Bartrina en aquella gota d'aigua.

En les ordres profilàxiques s'ha d'ésser sever per la força. Tenim la epidemia, com qui diu, al costat de casa, i, qui'ns assegura, senyor Alcalde, de que ens en poguem lliurar, i de que les aigües que bevem a Tarragona estiguin completament sanes d'aquests gèrmens mortals?

Per a tranquil·litat de Tarragona, que's fassin públics els dictàmens dels anàlisis de les aigües de la Ciutat, i si aquests han sigut positius, a què esperar mes? Per què tantes contemplacions en retardar ordres i disposicions que podrien evitar la propagació de lo que, desgraciadament, pot fer vessar tantes llàgrimes de sang?

Senyor Alcalde: Vostè, ciutadà tarragoní, pensi que's tracta de la salut de la Ciutat!

CIUTADÀ.

◆ ◆ ◆

Trucs

Bones tardes.

Ja esteu preparats per a agafar l'aixada, el pic i'l senatxo?

Quina llàstima que no's portés a cap aquesta bella pensada de la prestació personal o 'servei municipal obligatori, per mal nom!

Que si hi aniria gent? I de la bona. Jo crec que molts, per poguer formar part de les brigades, fins donarien quartos a sobre. Que us penseu que no es poc divertit treballar i fer brometa tenint al davant un bé de Deu de senyores i senyoretetes que us contemplin, atretes per la curiositat de veure treballar senyors? Jo, d'aixó en diria *xalar* i no treballar.

Ja estic veient a la nostra joventut daurada fent-se portar a l'obra, per la raspa, aquell esmorzaret abundós i suculent com el dinà del dia de Nadal de familia menestrala, remullat, si tant convé, per alguna botella de Moët, per a fer mes boato.

Fóra bonic, carai! I avui, amb aixó de la guerra, encara més, car molts fórem els qui, enlloc d'anar al café, aniríem a fer de nàs, i tot aixó'ns trobaríem.

Ara que dic de la guerra.

Si sabessiu l'efecte que'm fan aquells sabís, representants de la *Kultura* teutona, qui firmen manifestos pels... xinos, i aquells altres sabís anglesos que'ls hi tornen les pilotes, us en fariau creus.

Mirèu que tot un inventor o un filòsof alemany digui, en un document públic, dirigint-se als contraris: bruts! brètols! terragada! I que tot un venerable rector de la Universitat d'Oxford—una mena d'Unamuno de major quantia—li repliqui també en lletres de motllo: Murrís! embaucadors! pèrfits!, francament, n'hi hà per a tirar el capell al foc.

Que nosaltres, els del *montón*, tractessim de gutxos als yankis, passi; pero que l'Universitat i la Ciència anglesa i alemana ens imitin, posant-se en el mateix nivell nostre, elles que en aquestes circumstancies s'haurien de remontar per demunt de totes les miseries humanes per a ésser la pauta serena en aquesta terrible brutalitat dels pobles beligerants... Vaja, no n'hi hà un pam de net.

Perquè, mirèu, sinó, aquests pobres xicots de *El Ideal*. Bons nois, però fan com el lloro del conte, que s'hi ficen, i tot el dia van repetint lo mateix: república!... república!... sense saber ben bé lo que's diuen.

Apa, macos, deixeu-vos de rareses. Apa, anèu cap a estudi que'l mestre es fa vell. Quan siguen mes aplicadets ja hi discutirèu amb els homes, ara nó, qu'encara us falten alguns anys de primera ensenyança.

Aquell qui firma *Angel malo* me tè el cor robat. Precisament es el mes bon noi de la colla, carai! Angelet maco, no t'enfadis, sents?

Ah! Records an aquell *pedagogó* que us fa de pare i padrí. Guau!, guau!

◆ ◆ ◆

Passat...

A la senyoreta Patrocini Serra

Remor de bosc es ia que are'm festeja,
de verdenc pi me'n vé dolça sentor,
de flor que trenca apercebesc l'olor
i'l cant grotesc del gaig que joguineja.
L'airet d'estiu pèl jardí remoreja
lliscant de branca a branca, flor a flor...
i allà en el fons, en mitg de la verdor
la hamaca's gronxa... ella s'hi balanceja.

Passà ja tot! La dança cadenciosa,
topar d'esguards dels ulls més encisers,
rasgueigs de la guitarra memorosa
i'l riure bell dels llavis riallers...
Jo afino i canto'ls jorns que son passats:
¡Records llunyans, rostres mai oblidats!

WERTHER.

Tarragona, Juliol 1914.

◆ ◆ ◆

Llibres rebuts

Obres complertes de Mossén Jacinto Verdguer. — Volum IX. — Dietari d'un pelegrí a Terra Santa.

Hem rebut el volum nové de les obres complertes de Mossén Cinto, edició popular, que conté el «Dietari d'un pelegrí a Terra Santa» quals son passatjes de capdal interés, bellament descrits per la excelsa ploma de Mossén Cinto.

L'edició está tant ben feta com els anteriors volums, haventhi a son interior un clixé de la Ermita de Sant Jordi, a Folgaroles, ont Mossén Cinto cantà missa.

Biblioteca Popular de «L'Avenc».— Volum 139.—«Gènesi de la Monarquia Catalana», per Martí Roger.

Ha vist la llúm pública el volum 139, que amb tant d'èxit ve editant la Biblioteca Popular de «L'Avenc», contenint un assaig històric social sobre la Gènesi de la Monarquia Catalana. L'autor, amb quatre paraules que dirigeix als que'l llegeixin, diu que l'intel·ligència humana, al treballar per adquirir coneixements, procedeix a fer classificacions

perque no pot conèixer un objecte d'altra manera que per ses relacions de semblança o de diferència amb altres objectes, ja que un coneixement no és altra cosa que una associació de relacions. Sosté que el major nombre de classificacions, és un signe de progrés científic, perquè gràcies an elles les generalitzacions son més factibles, i és més fàcil, per tant, l'estudi; però cal que avans de procedir-se a la classificació es reuneixi el major nombre possible de fets si es vol que la generalització reporti utilitat.

I apoiant-se an aixó i amb el sol fi de vulgaritzar coneixements dels quals se poden treure profitoses ensenyances, l'autor dona a llum pública aquest estudi com a assaig d'història social reunint els fets que'ls historiadors ens han fet conèixer, presentant les semblances i diferències entre ells, i entre les institucions, i entre'ls diferents pobles, demostrant el veritable caràcter que presenta la monarquia catalana a l'apareixen en l'història. Creu, l'autor, i de son llibre se despren ben clar, que la monarquia catalana té des del començament un segell marcat que la diferencia de les altres.

Es un ben acabat estudi que no dubtem en recomanar a nostres llegidors, puig que d'ell se'n dedueixen bones ensenyances en tots els aspectes de la vida social.

Cuentos Cíclopeses.—Fascículo III
Ramón Busquer Ferrer.

L'autor d'aquesta serie de narracions ha tingut l'amabilitat d'enviar-nos el Fascículo III, que agraim, i que conté un ben escrit conte titulat «Las tres calabazas de Tecla». La finalitat que's proposa son autor, segons s'en despren de la dedicatoria, es popularitzar, fora de nostra Tarragona, ses riqueses històriques, arqueològiques i climatològiques.

Els propòsits son ben laudables i creient que'ls complirà adreçem al senyor Busquer nostre encoratjament per a que pugui portar a terme llur obra.

«La mitjornada».—Comedia de costums marineres tarragonines, en un acte i en prosa, per Josep Iborra i Solé.

Aquesta comedia, graciosa i habilment construïda, retrata de plè les costums marineres de Tarragona. L'obra va estrenar-se al Teatre principal a l'Octubre de 1908, obtenint un èxit ben remarcable, i la crítica dels periòdics locals, unanimitament va elogiar-la, fent justícia als mèrits dels que'n va donar bona prova, el nostre company, en aquesta obra teatral.

EL CANT DELS MESOS

NOVEMBRE

A N'Eudald Canibell

El cel s'ha vestit de dol
i la terra de penombra
com si'l sol ja no fos sol
i s'esvanís també l'ombra.

Novembre's consagra als morts
com una festa de vida
atipant-la de recorts
que la fan mes entristida.

La Necrópolis qu'ahir
va aguar el gran excés
a la nit tornà a emmudir
en silenci de xiprés.

BERNABÉ MARTÍ I BOFARULL.

Tarragona, Novembre de 1914.

De l'Ajuntament

La sessió de divendres donà lloc a una llarga i pesada discussió, segona o tercera de la sèrie, respecte a l'enutjós assumpte de la prestació personal. Els senyors Oliva, Ventosa i Albafull, no entenen les indirectes dels obrers, ni's commouen devant la terrible indiferència de l'opinió pública, ben repre-

sentada en tots sos colors i matjos per la premsa de la localitat: s'han empenyat en resoldre'l conflicte obrer amb la pensada de la prestació i caldrà deixar-los que ho intentin, malgrat caiguin en el més tremendo ridícol i comprometin el bon nom de la ciutat. Amb la companyia dels més desacreditats populars i lligueros, que ara fa un any protegien al poble i als pobres obrers comprant vots, se va a tot arrèu, senyor Oliva.

Votaren en contra de la prestació personal, tan per impracticable com per que no serà més que un destorb per l'èxit de la subscripció voluntaria, els senyors Lliteras, Lloret, Cavallé, Munté i Salvadó.

A darrera hora'l Sr. Lloret demanà explicacions al senyor Alcalde respecte a haver-se tancat varies fonts públiques de la part alta, centre i part baixa de la ciutat, contestant el Sr. Soler que era com a mida preventiva per haver-se observat alguna cosa sospitosa en els anàlisis que s'han fet.

Caldría que aixó's fés públic per a tranquililitat dels veïns, i que's manés l'anàlisi dels dipòsits particulars dels barris on aquelles fonts estan enclavades.

NOVES

En la darrera reunió celebrada pel Concell Directiu del «Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Industria», del passat dilluns, va donar-se possessió del càrrec de Metje-Inspector de la «Secció de Socors Mútuus» al nostre amic, el doctor Angel Rabadá, al qui adreçem nostre felicitació per la distinció de que ha sigut objecte.

Aixís mateix, en la sosdita reunió, se llegí la Exposició que el «Centre» dirigeix al Concell Permanent de la Mancomunitat Catalana, sol'li citar-la implantació a Tarragona: A), d'una Escola de Arts i Oficis, i B), d'una Escola de Comerç i Nàutica.

El Concell Directiu del «Centre» farà tot quan sigui necessari per a recabar de la superioritat la implantació de aquestes Escoles, puig que d'elles n'han d'obtindre grans resultats, no sols Tarragona i sa província, sinó la de Lleida ja que nostra capital, per ses condicions i situació, es la cridada a tindre aquestes Escoles, tota vegada que son la base del comerç que's desarrotlla en eixes dues províncies.

Amb atent B. L. M. de l'Alcalde accidental senyor Soler, hem rebut copia de la instancia que s'ha elevat al Ministre de Instrucció pública i Belles Arts demanant sigui declarada monument nacional la església de Santa Maria del Miracle.

Agraim la finesa, sentint no poguer-la reproduir per manca d'espai.

En la reunió d'entitats, de la que'ns ocupem en altre lloc, se feu saber l'oferiment del conegut propietari i industrial D. Salvador Alimbau, de donar 2.500 pessetes per a la construcció de cases barates.

Molt ens plau fer-ho públic, i a l'ensemps celebrèrem que l'iniciativa del regidor senyor Montañés en aquest simpàtic assumpte, vagi donant els resultats que mereix.

El millor saló de llimpiar calçat es *El Brillante*.
A la crema *Dandy*.

COMTE DE RIUS, 15

De la senyora Vda. Salvador Poblet hem rebut una bonica bossa-calendari per a 1915, dels que acostuma a regalar a la nombrosa clientela de son acreditat xocolata.

Mercès per la finesa.

La companyia Barbosa, que amb tant d'èxit vé actuant al Teatre principal, anuncia per aquesta tarda la coneguda comedia den Ferrer i Codina «Torreros d'hivern». I per la nit, el cèlebre drama «Los amantes de Teruel».

En el local del «Círculo de Tarragona», el diumenge darrer hi va donar una notable conferencia tractant de «L'Esperanto amb les relacions internacionals i com a medi de unió entre'ls pobles i les races», el Consul Internacional de l'Associació Universal Esperantista en Miquel Cid Rey, el qui va ésser molt aplaudit per la distingida concurrència.

An aquest acte hi forem previamente convidats pel grop «Tarragona Esperanta», organitzador que'n fou, quedant agraits a tal deferència.

¿Voleu tenir els metalls sempre com a nous?
Useu l'«Aladdin», de venda Ferreteria Mallol.

En plena Rambla, en el lloc que per a la venda de periòdics hi 'te instalat el nostre amic en Joaquim Munté, el diumenge darrer uns desconeguts varen robar-li de l'interior del kiosk una quantitat en metàlic que no baixaria d'uns setanta duros.

Les indagacions que fins a l'hora present se porten fetes per a descobrir als autors del fet, han resultat infructuoses.

Cridem l'atenció de les autoritats per a que exerxeixin una vigilància quelcom mes escrupulosa que la que venen prestant fins a l'hora present.

La setmana próxima contestarem a lo que'ns diu *La Reconquista* d'ahir, no fentho avui per manca d'espai.

Hem rebut l'anunci de les Fires anyals de bestiar de peu rodó, llana, boví, cabriu i porquí i de productes de la terra que se celebraran a Montblanch els dies 6, 7 i 8 del proper Desembre.

Tartana en venda: Informes, Rambla Sant Carles, 26, taller.

Llegim que les mantes que destinades als exèrcits beligerants ha remés fins a la setmana actual el Gremi de Fabricants de Sabadell, ascendeixen aproximadament a 50.000.

Ens diuen de Constantí que ahir se va procedir a tancar les varies fonts principals que abasteixen la població.

El Consistori dels Jocs Florals de Barcelona ha elegit per a l'any vinent els següents mantenedors: Mantenedors: don Josep Pin i Soler, don Josep Martí i Folguera, don Ferran Agulló i Vidal, don Ernest Moliné i Brasés, don Oriol Martí, don Cosme Parpal i don Rafel Folch i Capdevila.

Suplents: don Jacinto Torres i Reyetó, don Francesc Matheu, don Guillem A. Tell i don Miquel Costa i Llobera.

Per unanimitat foren reelegits pel Concell directiu, els membres que cessaven don Francesc Matheu i el doctor Martí i Julià.

Simil Camussa, la de més durada, més barata i millor. De venda Ferreteria Mallol.

Imprempta de Llorens i Cabré. — Fortuny, 4

Panificació
FORNS DE SANT ANTONI
Diariament, pa de primera
• • A domicili y al comptat

Rebolledo, 20, bis : : PORT

Societat de socors mutuels
TARRAGONA I SA PROVINCIA
 dels cassos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudetat i mort
 Inscripta en el Govern Civil i en la Comissaria general
 de Segurs, segons mana la Llei.
 Director facultatiu: **DR. RABADÀ**
 Per a més informes dirigir-se al domicili social:
 Rambla St. Joan, 75, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7

CLÍNICA I CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA

Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts. electroterapia i anàlisis micro-químic d'orina i productes patològics.
 Sero-Reacció de Wassermann.—Aplicació del 606

BAIX LA DIRECCIÓ DEL DR. RABADÀ

*Ex intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Melge
 de les Cases de Socors de Barcelona*

Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7. — Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit. — Per a'ls pobres, franca,
 dilluns, dimecres i dissapte de 12 i mitja a 1 i mitja.

Rambla de Sant Joan, 75, principal. — TARRAGONA

CAMISES

CORBATES

NOVITATS

GILBERT GERMANS : Unió, 20

Galeria Fotográfica d'Art

PERE PALLEJÀ — Unió, 18

PERE LLORET

CORREDOR REIAL DE COMERÇ

Apodaca, 9

GRANDS NOVITATS en

Sombreros i Gorres

RAMON ALOQUIN

UNIÓ, 20

AL DIA

Perfumeria
 Confeccions
 Novitats

RAMBLA SANT JOAN, 40

JOAN ESBERT

FARMACÈUTIC

UNIÓ, 22

FRANCISCO POTAU

Calçat fet

i a la mida

RAMBLA DE SANT JOAN, 52

Gran Fàbrica de Calçat

= DE =

RAMÓN CAVALLE

TARRAGONA

TELEFON 120

REAL, 36

MOSTELLE

— (RAIMOST) —

Suc de raims sense alcohol

The Grape Juice C.º L.º

Londres i Tarragona

El Vermouth més
 higiènic

Un excelent refresc

El millor aliment en les
 malalties i convals-
 cencia

Se ven per tot arreu

IMPREMPTA

= DE =

Llorens i Cabré

FORTUNY, 4

TARRAGONA

C.ª de Seguros Generales de Dusseldorf

Segurs de transports

La New-York, de New-York

Companyia de segurs sobre la vida

L'UNION, de Paris

Companyia de segurs contra incendis

L'Assicuratrice Italiana, de Milán

Companyia de segurs contra accidents

La Continentale, de Mannheim

Segurs de transports

Passeig de Colón, 11 i 12 - Barcelona

SUBDIRECTOR A TARRAGONA:

Macià Malloí Bosch, carrer de Mar, 1

PAPERERIA I EFECTES D'ESCRITORI

— DE —

JOAN M. PIÑOL

Unió, 1 — TARRAGONA — Telefon 181

Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamanys : Escribanes : Plu-
 mes Stilogràfiques : Pesa-cartes : Copiadors, etc : Gran novetat en pitja pa-
 pers amb rellotje veritat : Postals de totes menes i albums per a les mateixes.

PREUS SUMAMENT BARATOS

MAGATZEM DE FERRETERIA

FUMISTERIA I QUINCALLA

Eines de totes classes - Objectes per a regalos

Articles per a magatzems de vins i olis

Macià Malloí Bosch, Carrer de Sant Agustí, 9